

100

ஓ சமுதாயமே!

(கவிதைத் தொகுதி)

கிறிஸ்தோப்பர் மங்களராணி

வெளியீடு :

யாழ். ரோட்டறிக் கழகம்.

1981

விலை : ரூ. 8 /-

! வலியாதற்கு ஓ

(இதழாகவே க்குணங்க)

நினைவாகவென்பவ ப்பய்ப்பாதுவென்றிடுகி

: இவ்வெழுத்து

.வகவுக க்குட்பற்றி .வாய

உள்ளே நுழையுமுன்

உங்களுடன் சில நிமிடங்கள்

மொழி, மத, பண்பாட்டு அம்சங்களால் வேறுபட்டாலும், சகல மனிதர்களினதும் ஒன்றுபட்ட அங்கத்துவ அடக்கமே சமூகம் என்று கூறப்படுகிறது. இவ்வாறு சமூக அமைப்பின் அடிப்படைக்கு அழகாக வரைவிலக்கணம் கொடுக்க முடிகின்றபோதும் நடைமுறை அமைப்பு அதற்கு எதிர்மாறாகவே காணப்படுகிறது. சாதி வேறுபாடுகள், அந்தஸ்து பேதங்கள், சுயநலம், சுரண்டல், புறக்கணிப்புகள், போலி வேடங்கள்போன்ற ஊழல்கள் மலிந்த ஒரு மனித சமுதாயத்தையே இன்று நாம் காண்கின்றோம். இத்தகைய அர்த்தமற்ற அடக்கங்கள் எல்லாம் களையப்படவேண்டும் என்பதையே சொல்ல விளைகின்றன எனது கவிதைகள்.

கருத்துக்கள் ஏற்கப்படுகின்றனவா இல்லையோ எதையும் சுதந்திரமாக, அச்சமின்றி, அழுத்தமாக வரிவடிவமாக குவதற்கு ஓர் எழுத்தாளனுக்குப் பூரண உரிமை உண்டல்லவா? இந்த வரையறைக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் வகையிலும் கருத்துக்களைக் கவிதைகளில் தொனிக்க விட்டுள்ளேன்.

அகிலத்தின் அசைவுக்கே காரணமாயிருக்கும் அந்த ஆண்டவனைத் தவிர, அவனால் படைக்கப்பட்ட அத்தனை உயிர்களுமே ஏதோ ஒருவகையில் குறைபாடுடையவை என்பது பொதுவான நியதி. ஆனால் நம்மவருள் பலர் இதனை ஏற்றுக்கொள்வது குறைவு என்றே சொல்லவேண்டும். உடலுறுப்புகளில் ஊனங்கள் பிரதிபலித்துவிட்டால் மட்டுந்தான் அது குறைபாடு என்பது அவர்கள் கருத்து. அத்தகைய யோர்க்கு உணர்வுகள்கூட இருக்க முடியாது என்பது சிலரின் எடைபோடல். அது உண்மையல்ல என்பதற்கு அழுத்தம் கொடுப்பது எனது கவிதைகளின் அடுத்த நோக்கமாகும். கவிதைகளின் பல வரிகள் குறைபாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம்

கொடுத்துள்ளனவே என்ற வாசகர்களின் எண்ணத்தை
மேற்கூறிய கருத்துத் தெளிவுபடுத்துமென எண்ணுகிறேன்;

தலைவலியும் காய்ச்சலும் தனக்குத் தனக்கு வருகின்ற
போதே உண்மைநிலை புரிகிறது. அதே போன்றதுதான்
உணர்வுகளின் வெளிப்பாடும். ஊனமுற்றவர்களின் உள்ளக்
குமுறலை, அவர்களின் ஏக்கங்களை, எதிர்பார்ப்புகளை, ஏமாற்
றங்களை அதே நிலையிலுள்ள ஒருவனால் அனுபவபூர்வமாக
உணர முடிவது போன்று பிறிதோர் இரண்டாம் மனிதனால்
உணர்வுபூர்வமாக உணர்ந்து உணர்வுகளுக்கு அழுத்தந்தர
முடியாது என்பது எனது கருத்து. எனவேதான் எனது சக
சகோதரர்களின் சார்பாக, அவர்களே நாளை நின்று எம்
மவரின் உளவெளிப்பாடுகளை ஒலிக்கவிட்டேன் என்கவிதை
களில்.

★ தனிமையின் கொடுமை,

★ இளமையின் வெறுமை

★ பருவத்தின் வேதனை

தந்த பாதிப்பே என் சாதனை.

இக்கவிதைத் தொகுதியைப் பூரணமாக்குவதில் எனக்கு
உதவியாக இருந்த திரு. வெ. சுப்பிரமணியம்,

பிரதிகளை அச்சிடுவதற்கு நிதி உதவி அளித்த யாழ்.
ரோட்டறிக் கழகத்தினர்,

எனக்கும் ரோட்டறிக் கழகத்தினருக்கும் இடையே
பாலமாக அமைந்து சேவைகள் ஆற்றிய திரு கே. கங்காதரன்

ஆசியுரை வழங்கிய யாழ். பல்கலைக்கழக உபவேந்தர்
சு. வித்தியானந்தன்,

அறிமுகப் செய்த விரிவுரையாளர் கலாநிதி அ.

ஷண்முகதாஸ்,

அட்டைப்படம் வரைந்த ஆசிரியர் திரு பி. விசாகம் பெருமாள், ஆகியோருக்கும், எனது முயற்சிக்கு ஊக்கமளித்த யாழ். விழிப்புலனற்றோர் சங்கத்தினருக்கும்,

தரமாகவும், குறைந்த செலவுடனும் பிரதிகளை அச்சிட்டு உதவிய ஆர். எஸ். அச்சக உரிமையாளர் திரு. பி. செல்வநாதன் அவர்கட்கும்,

இக்கவிதைத்தொகுதி நூல்வடிவம் பெறுவதற்கு அவ்வப்போது எனக்கு உதவியாக இருந்த ஏனைய யர்வருக்கும் என் இதயபூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

— மங்களராணி. கி

வகாசம் .பி .லுடி ருயரிசித்த தர்மமே உபயப்பாட்டை
 உத்தியோகத்தை குத்திர்ப்புறு ஐயா உயுத்திராயவித்த .நாவகுயி
 , உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த .புயு

நீக ஐ ரு பி உயுத்திராயவித்த தர்மமே உயுத்திராயவித்த
 ருயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த .பி .லுடி உயுத்திராயவித்த
 , உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த .பி .லுடி

யுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த
 உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த
 உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த
 , உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த உயுத்திராயவித்த

2 . ருயுத்திராயவித்த —

APPRECIATION

THE Rotary Club of Jaffna, which is a service organisation, appreciates the effort that the Jaffna District Committee of the International Year for Disabled Persons has made to bring before the public the inner expressions of a totally blind girl, by publishing a collection of poems composed by her on several subjects, to activate the concern of the community for its own well being.

Therefore, this club is happy to make its contribution towards the publication of this collection of Poems. We also like to thank the District Committee of the I. Y. D. P. for letting us have a share in this project.

Prof. W. L. Jeyasingham,
President: Rotary Club of Jaffna.

26-11-81.

APPRECIATION

THE Rotary Club of Jaffna, which is a service organisation, appreciates the effort that the Jaffna District Committee of the International Year for Disabled Persons has made to bring before the public the inner expressions of a totally blind girl, by publishing a collection of poems composed by her on several subjects, to activate the concern of the community for its own well being.

Therefore, this club is happy to make its contribution towards the publication of this collection of Poems. We also like to thank the District Committee of the I. Y. D. P. for letting us have a share in this project.

Prof. B. L. Jayasingham,
President, Rotary Club of Jaffna.

26-11-51

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர்

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்

அவர்கள்

அளித்த முன்னுரை

பல்கலைக் கழகம் சிறந்த முன்மாதிரிகளை மக்களுக்குக் காட்டக்கூடிய ஒரு நிறுவனம். இதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் உணர்ந்து செயற்படும் போது அது சமூகத்துக்குப் பயன்பாடுடைய நிறுவனமாகின்றது. ஆக்க இலக்கியத் துறையிலே எம்முடைய பல்கலைக் கழக மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய சிருஷ்டி கர்த்தாக்கள் சிலரையாவது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் உருவாக்கி வருவதையிட்டு நாம் பெருமைப்படுகின்றோம். அத்தகைய சிருஷ்டி கர்த்தாக்களாற் பல்கலைக் கழகமும் பெருமைப்படுகின்றது. அவ்வாறு எமது பல்கலைக் கழகத்துக்குப் பெருமை தேடித்தரும் வகையிலே செல்வி மங்களராணி கிறிஸ்ரோபரின், ஓ சமுதாயமே! என்னும் கவிதைத் தொகுதியை யாழ்ப்பாண ரோட்டரிக் கழகம் வெளியிடுவதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அங்கவீனர் ஆண்டின் நோக்கத்தினையும் தேவையினையும் நாமெல்லாம் உணரும் வண்ணம் விழிப்புலனை இழந்த செல்வி மங்களராணி தன்னுடைய அனுபவங்கள் சிலவற்றை இக்கவிதைகள் மூலமாகப் புலப்படுத்துகிறார். தன்னையும் சமூகத்தினையும் உணர்ந்து கவிதைகள் புனைந்துள்ளார் அவர். அவருடைய கவிதைகளைத் தொகுதியாக அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்த ரோட்டரிக் கழகத்தினரை நான் பாராட்டுவதுடன் தமிழ் மக்கள் சார்பில் அவர்கள் செய்யும் இவ்வரிய பணிக்கு நன்றியும் கூறுகிறேன். கவிதைத் தொகுதி நன்றாக அமைய என் மனமுடன் வாழ்த்துக்கள்.

அணிந்துரை

சென்ற வாரம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரி மாணவன் திரு. தமிழ்ச்செல்வன் ('ஹம்ஸத்வனி') அவர்களுடைய கவிதைத் தொகுதி வெளியிடப்பட்டது. எங்கள் பல்கலைக்கழகத்தின் இன்னொரு மாணவருடைய கவிதைத் தொகுதி அடுத்த மாதம் வெளிவர விருப்பதென்றால், அது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விடயமே யாகும். வரலாற்றுத் துறைச் சிறப்பு மாணவியாகிய செல்வி மங்களராணி கிறிஸ்ரோயர் எழுதிய கவிதைகளே மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டாவது தொகுதியாக வெளிவருகின்றன. யாழ். றேட்டறிக் கழகம் இத் தொகுதியினை வெளியிடுகின்றனர். ஐக்கிய நாடுகள் சபை இந்த ஆண்டினை அங்கவீனர் ஆண்டாகப் பிரகடனம் பண்ணியுள்ளது. புலனிழந்தோர் பற்றிச் சிந்திக்கவும், அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை வழங்கவும் மற்றவர்களை இது ஊக்குவிக்கின்றது. விழிப்புலனை இழந்த செல்வி மங்களராணியின் கவிதைத் தொகுதியினை இந்த ஆண்டு வெளியிடுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். புறவிழியினை இழந்தபோதிலும் தன் அகவிழியினை நன்றாகக் கூர்மையாக்கிப் பல்கலைக்கழகத்திலே படித்துக்கொண்டிருக்காம மாணவி தன்னையும் பிறரையும் பற்றிச் சிந்தித்திருக்கின்றார். அச்சிந்தனைகளிற் சிலவற்றைக் கவிதைகளாகத் தீட்டியுள்ளார்.

செல்வி மங்களராணியின் பெரும்பாலான கவிதைகள் தன்னுணர்வுக்கவிதைகள் ஆகவே உள்ளன.

“ பார்த்திட விழிகள் இல்லையே என்று
மிகக் கலங்கியே நானும் வாடுகையில் ”
எனவும்,

“ உணர்வுநிறை உள்ளங்களை ஒருசிலர்க்கு அளித்து
உருவம்பெற ஆசைகளை அதன்நடுவினிலே விதைத்து
உடலுறுப்பு ஒன்றைமட்டும் உணர்வற்ற தாக்கி
உலவவிட்ட காரணத்தை முதலிலே கேட்கவேண்டும். ”

எனவும், தன்னுடைய விழிப்புலன் இல்லாமையை யிட்டு மனம் வருந்துவதை அவர் அப்படியே ஒழிவு மறை

வின்றித் தன்கவிதைகளிலேயே கூறுகிறார். இக்கவலையைச் சயநலம் வாய்ந்த கவலையாக ஆக்காமல் தன்னைப் போன்ற பிறருடைய கவலையினையும் மானிடர்க்கு முன் வைக்கின்றார்.

“ ஒரு நாளேனும் உலகினிலே
உணர்வுகள் இல்லா விழியுடனே
உலவிட வேண்டும் மனு இனமே
ஒரு குருடனின் நிலையைப் புரிவதற்கே ”

என்று விழிப்புலனிழந்தோருடைய நிலையினை ஏனை மனிதர்கள் உணரவேண்டும் என்பதைக் கூறுகின்றார். புலன்களை இழந்தோருடைய நிலையினைப் பொதுவாக மக்கள் எண்ணிப் டார்ப்பதில்லை. இந்த மானிட ஜாதி அவ்வாறு எண்ணாமல் விட்டுவிடும் வேறுசில விடையங்களுடன் இதனையும் சேர்த்து “ யாருக்கும் புரியாது ” என்னும் கவிதை மூலமாகக் கூறுகின்றார்.

இத்தொகுதியிலே இடம் பெறும் “ எங்கள் உலகம் காண வாரீர் ” “ என் நண்பர்கள் யார் சொல்லவா? ” என்னும் இரு கவிதைகளையும் நான் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். இரண்டு கவிதைகளுமே ஆழ்ந்த சோக உணர்வினை ஊட்டுகின்ற போதிலும், அச்சோகத்தின் நடுவில் இருந்து ஊற்றெடுக்கும் அன்பு, திடசித்தம், மென்மையான நகை ஆகியவற்றையும் உணரக்கூடியதாக உள்ளது.

“ எமக்கு நண்பராய் இருப்பவை சடப்பொருட்கள்
உடன் பிறப்பாய் வருவை கற்பனைகள்
ஏக்கத்தைத் தீர்ப்பவை பெருமூச்சுக்கள்
என்றும் தொடர்வோம் என்பவை ஏமாற்றங்கள் ”
என்னும் கவிதைப்பகுதியிலே “ சடப்பொருள் ”, “ கற்பனை ” “ ஏக்கம் ”, “ பெருமூச்சு ”, “ ஏமாற்றங்கள் ”, என்னும் சொல்லாட்சிகள் காட்டும் உணர்வினையும்,

“ வாழ்க்கையில் பெரும்பகுதி தனிமையிற் கழியும்
ஆனால் தத்துவத்தின் தார்ப்பரியம் புரிய அது உதவும் ”
என்ற அடிகள் புலப்படுத்தும் உணர்வினையும் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். இவ்விரு கவிதைப்பகுதிகளும் “ எங்கள் உலகம் காண வாரீர் ” என்னும் கவிதையில் இருந்து காட்டப்பட்ட

உன. “என் நண்பர்கள் யார் சொல்லவா?” என்னும் கவிதை இத்தொகுதியிலேயே மிகச் சிறந்த கவிதையென நான் கருதுகிறேன்.

செல்வி மங்களராணி தன்போன்ற விழிப்புலனற்றோரின் நண்பர்கள் யார் என்பதை ஆழ்ந்த அனுபவ உணர்வுடன் இக்கவிதையிலே வெளியிடுகிறார். துன்பங்களைக்கூட தன்னுடைய நண்பர்களாக எமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

“துன்பங் கள்கூட எனது நண்பர்கள்தான்

அவைபிறவிமுதல் எனைத்தொடரும் சோதரர்கள்

தொடராதீர் என்று அவர்களுக்கு சொன்னாலும் நான்

விடமாட்டோம் என்று அவை கூடி நிற்பதேன்.”

என்னும் கவிதைப்பகுதியிலே தேங்கி உள்ள உணர்வுகளை நிச்சயமாக வாசகர்கள் நன்கு உணர்ந்துகொள்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

வெறுமனே தன்னுடைய உணர்வுகளைக் கூறுவனவாக எல்லாக்கவிதைகளும் அமையவில்லை. சமூகத்தில் பெண்களுடைய நிலை, சாதி, சீதனம் போன்ற சமூகப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி அவர் சிந்தித்துள்ளார். பல கவிதைகள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. தொகுத்து நோக்குமிடத்து எமக்குப் பரிச்சயமுள்ள உலகினைக் காட்டும் செல்வி மங்களராணி எமக்கு பரிச்சயமில்லாத உலகினைக் காட்டி அதனுள்ளே எம்மையெல்லாம் அழைத்துச் செல்கின்றார். அந்த உலகத்தவர்களுடைய இன்பங்களையும், துன்பங்களையும், எண்ணங்களையும், இதயக்குமுறல்களையும், பசுமையான உணர்வுகளையும் நாம் உணர இக் கவிதைத்தொகுதி நன்கு உதவும். செல்வி மங்களராணியின் இத்தொகுதி செவ்வனே அமைய வாழ்த்துகின்ற அதேவேளையில் இத்தொகுதியினை வெளியிட முன்வந்தவர்கள் காலத்தினுற் செய்த உதவிக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

ரேஷ்ட விர்வுரையாளர்

யாழ். பல்கலைக் கழகம்

திருநெல்வேலி.

20-11-1981

ஓ சமுதாயமே!

மனிதன் சிறப்பாக வாழ்ந்திட்டால் பொருமை கொள்வதென்ன
அவன் தாழ்ந்திட்டபோது பின்னை வைவதுமென்ன.

பாட்டாளி மெய்வருத்தம் மறப்பதென்ன
அவன் பயன்களைத் துச்சமாய் மதிப்பதுமென்ன.

ஓர் ஏழைக்கு உதவ நீ மறுப்பதென்ன
அவன் ஏக்கத்தை உணராது இருப்பதுமென்ன.

உணமுற்ற ஒருவனை நீ ஒதுக்குவதென்ன
அவனோடு உறவுகொள்வதை நீ வெறுப்பதுமென்ன.

நிலையில்லா அழகிற்கு முதலிடம் அளிப்பதென்ன
மேலாம் அன்பை வளர்க்கப் பின்நிற்பதுமென்ன.

பெண்ணின் சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதென்ன
அவள்பேரில் வசைகோடி சொல்வதுமென்ன.

சீதனத்தின் கொடுமை இன்னும் நினைப்பதென்ன
அது பாவையவள் வாழ்வைச் சீர்குலைப்பதுமென்ன.

சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மொழிவதென்ன
அவற்றைச் சிந்திக்க மறந்துமே வாழ்வதுமென்ன.

சாதிமத பேதமெல்லாம் பார்ப்பதென்ன
உண்மைக் காதலுக்குத் தடைகள் பல விதிப்பதுமென்ன.

பெட்டியிலே பணத்தைவைத்துப் பூட்டுவதென்ன
மேடைப் பேச்சில்மட்டும் வள்ளற்றன்மை தொனிப்பதுமென்ன.

உண்மையே வெல்லுமென்று உரைப்பதென்ன
ஆனால் உலகத்தில் நீதி ஏனோ சாவதுமென்ன.

தூற்றியும் நகைத்தும் நீ திரிவதென்ன
மனிதன் சாவினில்மட்டும் நீ அழுவதென்ன.

ஓ சமுதாயமே இவை உணர்ந்திடாயோ
உணர்விருக்கும்போதே திருந்த முயன்றிடாயோ.

உணர்ந்திடுவாய் ஆண்குலமே !

பாதையிலே செல்லுகின்ற பாவையரைப் பார்த்துப் பல்விழித்தும் சொல்லெறிந்தும் நிற்கும்நிலை தவிர்த்துப் அன்னவரைச் சகோதரராய் மனதினிலே நினைத்துப் போற்றுகின்ற அந்தநிலை வந்திடாதோ ஆண்குலமே.

தலைமுடியைப் பாவையர்போல் வளரவிடுங் கோலம் அது மேல்நாட்டு நாகரிகந் தந்த ஒரு மோகம் தமிழ்ப் பண்பாட்டை மறந்துவிட்டால் நன்மையுண்டோ பாரும் அகன்றிடுமோ இந்தநிலை உம்மைவிட்டுக் கூறும்.

கற்றகல்வி உத்தியோகம் பார்க்கத்தானோ உதவும் காடுவெட்டிக் கழுவியாக்க அது உதவிடாதோ சொல்லும் வேலைதேடி அலையும்நிலை என்றுதானோ மாறும் இதை ஆழ்ந்துகொஞ்சம் சிந்தித்துத்தான் பாருமே நீர் நானும்.

ஆடைகளை மாற்றுவதுபோல் பாவையரை மாற்றும் ஆசைவார்த்தை கூறிப் பேதையரை மயக்கும் கணப்பொழுதில் காரிகையாள் காதலையே மறக்கும் கோலமது மாறிடாதோ கூறிடுவீர் எனக்கும்.

பணமதனைச் சீதணமாய்ப் பெண்ணிடத்தில் பறிக்கும் நிலைகூட மாறிவிட்டால் பெண்மை அதை வியக்கும் கவலையுறுங் கன்னியர்க்குப் புதுவாழ்வு ஒன்று பிறக்கும் இதை ஆண் உணர்தல் வேண்டும் அது எனது ஒரு விருப்பம்.

புகைபிடித்தும் மதுகுடித்தும் பணத்தைக் கரியாக்கித் திரியுமந்தத் தீயசெயல் தனையே நீரும் மாற்றிப் பாசம் அடபு பற்று நானும் குடும்பத்திலே செலுத்தி வாழும்நிலை உணர்ந்திட்டாலே மனதில் நிலவும் மகிழ்ச்சி.

கவிபுனைந்து ஆண்குலத்தை இகழ்வதல்ல என் நோக்கம் அவர் திருந்திவிட்டால் என்ற எதிர்பார்ப்பே அதன் தோற்றம் செவிமடுக்கும் உள்ளங்களில் பிறக்கவேண்டும் திடீர் மாற்றம் அதுவேதான் அவரிடத்தில் நான்விடுக்கும் விண்ணப்பம்.

தவறுசெய்யா மனிதர் உலகில் இருப்பதில்லைத்தானே ஆனால் தவறு என்று தெரிந்தபின்னும் தொடர்ந்தினைத்தல் தீதே உணர்விருக்கும்போதே உண்மைநிலை உணர்தல் நன்றே இதை உணர்ந்திடுவாய் ஆண்குலமே சுயநினைவை இழக்குமுன்பே.

அவர்களும் மனிதர்கள்தான்

கண்ணை இழந்த குருடன்
ஆனால் படைப்பில் அவனும் மனிதன்
வீழியில் உணர்வு இல்லை
ஆனால் உணர்வு உண்டு உளத்தில்.

ஊமையான மனிதன்
ஆனாலும் எங்களில் அவன் ஒருவன்
பேசத் துடிக்கும் அவன் இதயம்
ஆனால் நா விதிக்கும் தடையம்.

நொண்டியான சிறுவன்
அவனும் நம்மம்போல ஒருவன்
நெஞ்சில் வாழ ஆசை இருக்கும்
மனித வசைகள் அதனைத் தடுக்கும்,

அறிவை இழந்த இளைஞன்
அவனும் அடையத் துடிப்பான் அன்பை
அணைக்கவேண்டும் அவனைப்
பாசத்தோடு மனதில்.

பதியை இழந்த விதவை
அவள் விழிகள் நாடும் உறவை
ஒதுக்கக் கூடாது அவளை
அவளும் பெண்தானே மனமே.

ஒரு திருடன்கூட மனிதன்
தவறில் திருந்திவிட்டால் அவன் இறைவன்
செய்த தவற்றை உணர்ந்தபின்னும்
அவன் தவிக்கக் கூடாது தனியே.

படைப்பில் யாவரும் மனிதர்
நம் பகுப்பிற்குளே அவர் சிறியர்
உருவிலும் உறவிலும் நாம் ஒருவர்
இதை உணர்தல்வேண்டும் நாம் இளைஞர்.

ஏக்கங்கள் பலவிதம்

பார்த்திட விழிகள் இல்லையே என்று
பாவை ஒருத்திக்குப் பலநாள் ஏக்கம்
பாயும் விழிகள் தரும் தொல்லைகள் நினைந்து
இன்னொரு பேதையின் இதயத்தில் ஏக்கம்.

நானாயப்பொழுதை எப்படிக் கழிப்போமென்று
நம்மவர் பலருக்குப் நானைக்காய் ஏக்கம்
நானே நாமெல்லாம் இருப்போமோ என்று
நலிந்தவர் மனதினில் வாழ்வுக்காய் ஏக்கம்.

செலவுக்குப் பணமேதும் இல்லையே என்று
ஏழைகள் வாழ்வில் பணத்திற்காய் ஏக்கம்.
அதைப் பாதுகாக்கும் வகையெண்ணிப்
பணக்கார வர்க்கத்திற்குப் பகலிலும் ஏக்கம்.

பெயர்சொல்லப் பிள்ளையொன்று இல்லையே என்று
பெண்ணொருத்திக்குத் தாய்மையின் ஏக்கம்
பெற்ற பிள்ளையைப் பேணும் வகையெண்ணிப்
பெற்றவர் பலருக்குத் தீராத ஏக்கம்,

ஏக்கங்கள் பலவிதம்
அவற்றின் தோற்றமோ பலரகம்
அதற்குப் பற்றுத்தான் காரணம்
இதை உணர்ந்தால் நிலவும் பேரின்பம்

இயேசுவை நாம் எங்கே காணலாம் ?

பொன்னிலோ பொருளிலோ அல்ல
வெறும் போலிப் பகட்டிலும் அல்ல
தேன் மழலையின் குதூகலச் சிரிப்பில்
இயேசு குறுநகை புரிவதைக் காணலாம்.

சிற்பிசெய் சிலையிலும் அல்ல
வெறும் சித்திரப் படத்திலும் அல்ல
சத்தியம் தவறாது நடந்தால்
அங்கு சத்தியன் இயேசுவைக் காணலாம்.

வாய்விட்டுச் செபிப்பதில் அல்ல
ஆயிரம் வாழ்த்துக்கள் சொல்வதில் அல்ல
உள்ளத்திலே தூய்மை இருந்தால்
அங்கு இயேசு உறைவதைக் காணலாம்.

தன்னை வள்ளலாய்க் காட்டுவதில் அல்ல
போலிப் புகழுக்காய் அலைவதில் அல்ல
ஓர் ஏழைக்கு உதவிகள் செய்தால்
அவன் களிப்பிலே இயேசுவைக் காணலாம்.

போதனைகள் செய்வதில் அல்ல
போலிக் கிறிஸ்தவனாய் வாழ்வதில் அல்ல
சொல்லிலும் செயலிலும் நேர்மை இருந்தால்
இயேசு உன்னிலே வாழ்ந்திடக் காணலாம்.

அழகிலோ அந்தஸ்திலோ அல்ல
வீணே ஆணவம் கொள்வதில் அல்ல
வாழ்வில் அன்புக்கு முதலிடம் தந்தால்
அதன் சாயலில் இயேசுவைக் காணலாம்.

எங்கள் உலகம் காண வாரீர்.

எங்கள் உலகம் புதுமையானது
ஆனாலும் அது இனிமையானது
ஊனமுற்றோர்க்கே அது உரிமையானது
மன உறுதியற்றோர் அங்கு செல்ல முடியாது.

எமக்கு நண்பராய் இருப்பவை சடப்பொருட்கள்
உடன்பிறப்பாய் வருபவை கற்பனைகள்
ஏக்கத்தைத் தீர்ப்பவை பெருமூச்சுக்கள்
என்றும் தொடர்வோம் என்பவை ஏமாற்றங்கள்.

சடப்பொருட்களுக்கும் சத்தமிருக்கும்
அவை சாத்வீக மொழிகொண்டு எம்முடன் கதைக்கும்
சலனப்படாதீர்கள் என்று உரைக்கும்
எம்மைத் துன்பங்கள் சூழ்ந்துகொண்டால் சேர்ந்து சிரிக்கும்.

காதலிக்கக்கூட அங்கு களமிருக்கும்
ஆனால் காதலித்த உள்ளமெல்லாம் பாடிச் சிரிக்கும்
சாத்மித பேதமெல்லாம் சாடி ஒதுக்கும்
சாந்தமான உள்ளத்தையே சேர்த்து அணைக்கும்.

உள்ளந்தான் காதல்கொள்ளும் அரங்கிடமாகும்
உணர்வுகள்தான் நாம் வழங்கும் சீதனமாகும்
அன்பு ஒன்றே காதலதன் அரிய சொத்தாகும்
இவை எல்லாமே சேர்ந்ததுதான் எம் இணைப்பாகும்.

வாழ்க்கையிலே பெரும்பகுதி தனிமையில் சுழியும்
ஆனால் தத்துவத்தின் தாற்பரியம் புரிய அது உதவும்
தத்துவத்தின் உட்கருத்துச் சத்தியத்தை விளக்கும்
அக்கணமே அகன்றுவிடும் நித்தியத்தின் மோகம்.

எங்கள் உலகின் இனிமைகூற வார்த்தைகளே இல்லை
அதில் உறைகின்ற உயிர்கள்பெறும் இன்பமோ மிகக் கொன்னை
உயிர்களது உள்ளமெல்லாம் வெள்ளை அது உண்மை
இதர அழகை நேரேகாண வாரீர் அதன் உள்ளே.

தெளிவு பிறக்கும்

பார்த்திட விழிகள் இல்லையே என்று
யிகக் கலங்கியே நானும் வாடுகையில்
விழி இரண்டும் இருந்துங் குருடர்களாய்
வாழும் மனிதரை என்மனம் நினைத்ததுவே.

தன் கால்களுக்கே உயர் பாதணிகள்
வேண்டுமென்றே அழுதாள் ஒருமாத
இருகால்களும் இல்லாக் கோலமதாய்
ஒரு பேதை தவிப்பதை அவள் கண்டாள்.

புது பெல்ஸ் ஒன்று தைத்துத் தராவிட்டால்
நானே பொலிடோல் குடிப்பேன் என்றொருவன்
பாதி உடலைக்கூட மூடிடப் போதாக்க
கந்தல் அணிந்தேசென்றான் ஓர் ஏழை.

குடிபோதை மிகுதியால் ஒருமனிதன்
கொண்டவனே அடித்தான் பொரியல் இல்லையென்றே
பலநாளாய் உணவே உண்ணாமல்
ஒரு கூட்டம் தவிப்பதை அவன் மறந்தான்.

மனித மனங்களின் ரகங்களோ பலவிதங்கள் — அங்கு
எழுந்திடும் எண்ணங்கள் ஆசைகள் பலரகங்கள்
அடுத்தவர் நிலைதன்னைச் சற்றே நினைத்துப் பார்த்தால்
பின்னர் ஆசை சலனம் யாவும் அற்றுப்போகும் காணீர்.

ஆசைக்குக் காரணம் பற்று என்றார்
அதை அகற்றுதல் நன்றென்றும் கூறிச் சென்றார்
பற்றதை அறுத்துவாழப் பழகிக்கொண்டால்
உள்ளத் தெளிவு பிறக்குமென்று கீதையில் கண்ணன்
சொன்னான்.

நாளாக நாளாக . . . . !

பதையிலே சென்ற என்னைப்
பார்த்துவிட்ட மறுகணமே
பாவை என்பால் தன்மனதைப்
பறிகொடுத்தான் ஒரு காளை.

கண்ணே மணியே என்று
நாளும் என்னை விழித்து அவன்
அன்பு என்பால் செலுத்தக் கண்டே
பறிகொடுத்தேன் என்மனதை.

நாளாக நாளாக
நம் காதலும் வளரலாச்சு
ஒருவரின்றி மற்றவர் இல்லை என்னும்
நிலையும் உருவாகலாச்சு.

ஆறு கடற்கரைகள் எங்கும்
நம் சந்திப்புக்கள் தொடரலாச்சு
அந்தநிலை எப்படியோ
நம் பெற்றோருக்கும் தெரியலாச்சு.

விதியும் எங்களுக்குச்
சாதகமாய் அமைந்திடவே
நல்ல சூப முகூர்த்தமொன்றில்
திருமணமும் நிகழலாச்சு.

மணமாகி இரண்டு திங்கள்
செல்லும்வரை என் கணவர்
வீட்டு வேலைகளில் பாதிப்பங்கைச்
செய்து தந்தார் சிறப்புடனே

தேன்றிலவு திருச்சி என்று
எங்கெல்லாமோ அழைத்துச் சென்றார்
விதம்விதமாய் உடுக்க உண்ண
உடை உணவுங்கூட வாங்கித் தந்தார்.

தொழிலகத்தில் இருக்கையிலே
என் நினைவு வந்துவிட்டால்
தொலைபேசி மூலமாக
எனை அழைப்பார் குரல்கொடுத்தே.

ஆண்டு ஒன்று சென்றிருக்கும்
நான் தாய்மைநிலை உற்றகாலம்
பக்குவமாய் ஏவல்பல
எனக்குப் பரிவுடனே ஆற்றித் தந்தார்.

அடுத்தடுத்து இரண்டு பிள்ளை
அப்பா அதுவோ பெரிய தொல்லை
அழும் பிள்ளையை அணைக்கக்கூட
அலுத்துக்கொண்டார் என் கணவர்.

அதிகாலையிலே எழுந்துவிட்டால்
அந்திவரை ஒரே வேலை
மேனி இழைத்துவிட்டாற்கூட
மனது இரங்கமாட்டார் கொஞ்சங்கூட.

உணவுகொஞ்சம் பிந்திவிட்டால்
உறுமிடுவார் உளம் நடுங்க
உதவிசெய்யச் சொல்லிடினாலோ
உதைப்பேன் என்று உரைத்திடுவார்.

ஆண்டு இரண்டே முழுமையாக
நம் வாழ்வு சென்றது இனிமையாக
பேதை நான் தவித்தேன் தனிமையாகச்
செய்தபிழை இன்னதென அறியாளாக.

ஆண்டு இரண்டில் எனது நிலை
இஃது என்றால் வாழ்வின் எல்லை
எப்படித்தான் அமைந்திடுமோ
தெரியும் யின் கூறுவீரே.

சாதி ஒரு வியாதி

ஆணும் பெண்ணும் என்று
சாதி இரண்டே உண்டு
உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்று
பாகுசெய்தல் தவறு.

தோலில் நிறங்கள் உண்டு
உள்ளே ஓடும் குருதியோ சிவப்பு
உள்ளத்து உணர்வுகள்கூட ஒன்று
ஆயின் சாதிபேதம் எதற்கு.

இதயத் துடிப்பும் இயல்பே
இனிய இளமை உணர்வுகளும் பொதுவே
பருவ மாற்றங்களும் அதுவே
அப்போ சாதிக்கு இடமேது மனமே.

மரணம் நிகழ்வதும் சகஜம்
ஈற்றில் உயிர்கள் கலப்பதும் ஓரிடம்
இவண் பொதுமை கொண்டதுவே உலகம்
பின்னர் சாதி சாற்றியேன் கலகம்.

இறைவன் படைப்பின் நிழலே
உலகில் உயிர்கள் உலவும் கதையே
படைப்பில் யாவரும் சமமே
இதை உணர்ந்தால் திருந்துமெம் உளமே.

சாதி என்ற அநீதி
அது பாரைப் பற்றியுள்ள வியாதி
முன்னேற்றப் பாதைக்கது வேலி
அதற்கு முற்றாய்த் தடைவிதிப்போம் வாழ்வில்

எனக்காகத் தூது வந்த . . . .

எண்ணக் கோர்வையைச் சொல்லாக்கி
வண்ணக் கலவையால் வரிவடிவமாக்கி
உள்ளக்குமுறலை உரையாக்கிச்
சொல்லிய என்மடல் சேர்ந்ததுவா ?

கத்திய காக்கையின் குரல்கேட்டுச்
சட்டெனச் சுட்டியாய் வெளியில் வந்து
பட்சியைப் பாவைநரன் தூதுவிட்டேன்
செப்பிய செய்தியும் சேர்ந்ததுவா ?

சிரித்தது நிலவு எனைப் பார்த்து
வதைத்தது என்னை உன் நினைவுவந்து
உரைத்திடு உனக்கு — என் நிலையை என்று
விரட்டிய நிலவும் வந்ததுவா ?

கன்னித்தமிழாலே கவிபாடிச்
சின்னக் குரலாலே இசையூட்டித்
தென்றலிலே அதை மிதக்கவிட்டேன்
என்னென்று உடன்வந்து சொன்னதுவா ?

இதழின் இனிமையை அமுதமாக்கிச்
சுழரும் வண்டுகள் வாயிலூட்டி
உலரும் உன்னிதழ் நனைக்கச் சொன்னேன்
புலரும் பொழுதில் அவை வந்தனவா ?

எந்தனது நிலைகாண . . . .

உதட்டைத் திறந்து கொண்டால் உதிருது உன்நாமம்
விழிகளை இமைத்துவிட்டால் தெரியுது உன் உருவம்
செவிகளில் விழுவதெல்லாம் உன் குரலொலியின் நாதம்
உணர்வெல்லாம் ஏக்கமாக என்செய்தேன் பாவம்.

கண்ணை மூடினால் காட்டுகிறாய் உன்னைக்
கண்மணியே என்றழைத்து வரட்டுகிறாய் என்னை
அழைத்த அந்தக் குரல்கேட்டுத் திறந்துகொண்டேன் கண்ணை
நீ அருகிலில்லா நிலைகண்டு ஏங்கியதே பெண்மை.

உணர்வுக்குள்ளே உன்நனைவால் நடக்குது ஒரு யுத்தம்
உடலுக்குள்ளே உயிர்தரிக்க மறுக்குது ஒரு பக்கம்
உலர்ந்துவிட்ட உதடுகளோ கேட்குது ஒருமுத்தம்
உனைப்பிரிந்து ஏங்கிவாழ யாது செய்தேன் குற்றம்:

உணவு உள்ளே செல்கிறது ஒட்டவில்லை உடலில்
என் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ள யாருமில்லை அருகில்
தோழிக்குத் தூதுவிட்டேன் என்நிலையைக் காற்றில்
கூயர் மறப்பாய் என்றுபதில் அனுப்பிவைத்தாள் பாட்டில்.

சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சக்தி உடலில் இல்லை
பைத்தியமே பிடித்துவிடும் சில நாளில் அது உண்மை
தவிக்கின்றேன் உன்நனைவால் நாளும் பலவேளை
நினைத்தே என்நிலை காண நீ ஒருவாய் நாளை:

கோழையாகிவிட்ட காரணத்தால் . . . .

உள்ளத்தைத் திறந்தேன் ஓர் உண்மைகூற
வார்த்தையால் நெஞ்சத்தைப் பிழந்தனர் என்மனம் வாட
கன்னத்தில் அறைந்தனர் காயங்காண
எண்ணத்தைக் கலைத்தனர் நான் சோகம் பாட.

சிந்தித்துப் பாரடி என்று சொன்னார்
நிந்தித்து என்னவனை மறக்கச் சொன்னார்
வஞ்சித்துச் சத்தியத்தை வாங்கிக்கொண்டார்
விட்டித்து நின்றேன் நான் வேதனையாலே.

சந்திக்கக் கூடாது என்றார் அப்பா — அவனைச்
சிந்திக்கக் கூடாது என்றார் அம்மா
மன்னிக்கமாட்டேன் என்றார் அண்ணா
கன்னிப்பெண் நானே கதிகலங்கி நின்றேன்.

உள்ளத்தை அவரிடம் தந்தது உண்மை
ஆனால் உறவுகளை மீறப் பயந்தது பெண்மை
அதிகார மிரட்டலால் கலைந்தது ஆசை
கண்டுவந்த கனவெல்லாம் அழிந்தது அவ்வேளை.

உள்ளம் எனக்கு உண்டு ஆனால் உணர்வு அதில் இல்லை
இனி உயிருள்ள நானெல்லாம் பாவைநான் பொம்மை
அவன் நினைவுகள் காக்கும் என் பெண்மையின் கற்பை
உறுதியாய் வாழ்ந்து எய்துவேன் மூப்பை.

யாருக்கும் புரியாது

இதயத்தின் கண்ணாடி விழிகளென்றால்
விழி இல்லாதார் இதயத்தை எதனால் காண்பீர்
வினாவிதற்கு விடை பகர யாரும் வினைய மாட்டார்
காரணம் அவர் இதயத்தைப்பற்றி யாரும் நீனைப்
பாபங்காசி நாசு ர்ணைக்கி கெ

துல்லையே.

உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு மொழிகளே என்றால்
மொழி இல்லாதார் தம் உணர்வுகள் எதனால் சொல்வார்
சொல்க ஒரு வழியென்று பாரைக் கேட்டால்
உள்ளம் அவர்க்கு இருந்தாற்றானே உணர்வு வர என்பார்.

உறவுகொள்ள ஊனமொரு பெருந் தடையென்றால்
ஊனமுற்றோர் உறவைநாடி எங்கே செல்வார்
உள்ளத்தின் ஓலமதை உலகில் செப்பினேன்
உறுதிகூற உலகினிலே எவர்க்கும் துணிவில்லை.

பெண்ணுக்குச் சீதனந்தான் வாழ்வுதருமென்றால்
பணமில்லாத பெண்களுக்கு வாழ்வே இல்லையா
ஆணிடத்தில் கேட்டுப் பார்த்தேன் அந்தக் கேள்வியை
விடை அளிப்பதற்கு யாருமில்லை அந்தக் கூட்டத்தில்.

காதல்கொள்ள அழகு ஒரு காரணமென்றால்
அழகில்லாதார் அங்கலாய்ப்பு ஏக்கமாவதா
படைத்துவிட்ட பரமஸிடம் பாதை சொல் என்றேன்
பார் வகுத்த பாதைதானே அதனைக் கேளென்றார்.

என் நண்பர்கள் யார் சொல்லவா?

தனிமையே எனது முதல் நண்பன்

அவன் தருகின்ற சுகங்களை என்னென்பேன்

அழைத்ததும் அருகிடும் அன்புத் தோழன்

எந்தன் இதயத்தை நேசிக்கத் தெரிந்த ஜீவன்.

வானொலியும் எனது ஒரு நண்பனாவான்

ஒலிவடிவத்தால் எத்தனையோ செய்தி சொல்வான்

இசையாலே என்னுள்ளம் புகிழவைப்பான்

பொங்கும் கவலைகள் அதனாலே அகலவைப்பான்.

ஆங்கிலத்தில் அழகுநடை காட்டிநிற்கும்

பிறர்க்கு அர்த்தமற்ற குற்றுக்களாய்க் காட்சியளிக்கும்

அந்தச் சஞ்சிகைகளும் எனது நண்பராகும்

அவை தருகின்ற பயன்கள் நுகர்ந்தாலே புரியும்;

தட்டச்சு இயந்திரந்தான் அடுத்த நண்பன்

எந்தன் உணர்விற்கு உருவந்தரும் இனிய பாங்கன்

கதை கவிதை படைக்க என்றும் உதவும் அன்பன்

உள்ளக்குமுறலை என்னுடனே பகிரும் ஒருவன்.

துன்பங்கள்கூட எனது நண்பர்கள்தான்

அவை பிறவிமுதல் எனைத்தொடரும் சோதரர்கள்

தொடராதீர் என்று அவர்க்குச் சொன்னாலும்நான்

விடமாட்டோம் என்று அவை கூடி நிற்பதேன்.

உணர்வற்ற பெர்ருட்கள்தான் எனது நண்பர்கள்
அவை உரையாடத் தெரியாத வெறும் சடங்கள்
ஆனால் இதயத்தை நேசிக்கத் தெரிந்தவர்கள்
என்றும் புரங்கூறி அறியாத நல்லவர்கள்.

நல்ல நண்பர்கள்போல அவை நடிப்பதில்லை
நானே தொண்டியாக நேர்ந்தாலும் உறவை மறப்பதில்லை
அந்த நிலையிற்கூட நட்புக்கொள்ள நாணுவதில்லை
நலிந்துவிட்ட காரணத்தால் அவை நாணி ஒழிவதில்லை.

காலையிலே எழுந்துவிட்டால் மாலை வரும்வரை
சுருங்கக் கூறிவிட்டால் எனக்குச் சாவு வரும்வரை
என்னுடனே தொடர விரும்பும் இந்த இவர்களை
என் நண்பரென்று கூறுவதில் உண்டோ ஏதும் பிழை?

மனிதன் மனதில் தெளிவுவர.....

ஒருநாளேனும் உலகிலிலே
உணர்வுகள் இல்லா விழியுடனே
உலவிடவேண்டும் மனு இனமே
ஒரு குருடனின் நிலையைப் புரிவதற்கே.
ஓர் ஊமையின் நிலையை அறிவதற்கு
மொழி மறந்திடவேண்டும் மனிதருக்கு
அவன் உள்ளத் தனிப்பினை உணர்வதற்கு
இது உதவக்கூடும் பாரினுக்கு.

கால்கள் இல்லாக் கோலமதாய்
பிறந்திடவேண்டும் மானிடராய்
புரியும் நொண்டியின் நிலை நன்றாய்
புனியோர் எமக்குப் பக்குவமாய்.

ஓர் ஏழையின் ஏக்கம் தெரியவரும்
அவன் நிலையில் இருந்தால் ஒரு வாரம்
வறுமையின் கொடுமையை உணரும் மனம்
உடன் வறியோர்க்காக வருந்தும் உள்ளம்.

பெண்ணின் பேதமை நிலை உணர
ஆண் பிறந்திடவேண்டும் அவள் உருவாக
உடனே உணர்வான் அவனாக
உலகில் அவள்நிலை நன்றாக.

ஒருவரின் நிலையை உலகறிய
இறை ஈந்திடவேண்டும் இவ்வரங்கள் சில
அடுத்தவர் மனங்களை உணர்ந்து வாழ
இவ்வரமே உதவும் தெளிவுபெற.

உண்மைக் காதலுக்கு

கட்டழகி கவர்ச்சி கண்டு
காரிகைமேல் காதல்கொண்டு
எனக்குற்ற துணை நீயே என்று
காளை ஒருவன் உரைத்தான் அவளுக்கு அன்று
சொன்வகதை சுவைக்குமுன்னே
அழகை இழந்தாள் அந்தப் பெண்ணே
அதனால் அவள் வேண்டாமென்றே
அவன் தடைவிதித்தான் உண்மைக் காதலுக்கே.

கல்லூரியில் படித்தவேளை
அவனைக் காதலித்தாள் நாளும் சீதை
பாவம் அந்த ஆணை ஏழை
அது அவளுக்கேனோ தெரியவில்லை
பெற்ற தந்தை அறிந்தார் செய்தி
கொடுத்துவிட்டார் மறுநாள் தந்தி
ஏழைக்கு என்வீட்டில் இடமில்லைச் சிந்தி
அவள் காதலுக்குத் தடை விதித்தது தந்தையின் மதி.

பாவையவள் ஆடற் கலைகண்டு
மனதைப் பறிகொடுத்தான் அந்தக் கலைரசிகள் நன்கு
கை பிடிப்பேன் உன்னை என்று
காளை சொன்னான் பாவைக்குச் சென்று
குறைந்தசாதி அவளடா என்று
சூறிய சிலரின் வார்த்தைகள் கேட்டு
கொடுத்த வாக்கையும் காப்பாற்ற மறந்து
ஒதுங்கவே செய்தான் அக்காதலும் வீழ்ந்தது.

சித்திரக் கதைகள் பலவற்றைப் படித்து அவை சிருட்டித்த எழுத்தாளன் மதிநுட்பம் நினைத்துத் தன் சித்தப் பிரேமைதனை அவனுக்கு உரைத்துச் சிறு மடலொன்று வரைந்தான் அவளைத் துதித்து சைவசமயத்தில் நன்கு ஊறிய அவளுக்குச் சத்தியன் இயேசுவின் மொழிகள் போதித்து வரைந்தான் மடலொன்று அவள் பெயருக்கு அற்றதே காதல் அக்கணமே பாவைக்கு.

கந்தோரில் குமாஸ்தாவாம் கடமை புரிந்திட்ட கன்னியைக் காதலிக்க விளைந்தான் ஒருவன் தன்நிலை அவளுக்குத் தெரிவித்தான் காளை அதை நம்பி ஆசையை வளர்த்தாளே பேதை விதியின் கொடுமையால் ஓர் ஆபத்து நேர அவள் கால்களில் ஒன்று ஊன்மாக அதையறிந்த காளை அவளை வெறுக்க அக்கதையும் முடிந்தது ஒருசிறு வரலாறுக.

ஒத்த கருத்தும் உண்மை அன்பும் இழகிய இதயமும் உணரும் பண்பும் இணைந்த சேர்க்கையே உண்மைக் காதலென்றார் அப்படிக் கூறிய காதலுக்கின்று நாம் கற்பிக்கும் இலக்கணம் அப்பா பல்வேறு விதிக்கும் தடைகளோ ஓராயிரம் நூறு ஏறிந்த நிலை உண்டானதென்று ஆறறிவுப் பிராணியே நீ சிந்தித்துக் கூறு.

காதலுக்குக் கண்ணில்லைச் சாதமத பேதமில்லை அழகும் அந்தஸ்துங்கூடத் தடையாக இருப்பதில்லை என்ற இவ்வண்மைகளை உணர்ந்தாலே நீங்குந் தொல்லை சிந்திப்பாய் மாஸிடனே சீக்கிரமே இந்த வேளை காதலில் தோல்விகளும் நிகழ்ப் போவதில்லை காணையரும் கன்னியரும் மனம் நோகத் தேவையில்லை காவியக் காதல்கூடக் கானல்நீர் ஆவதில்லை தடைகளுக்குத் தடைவிதித்தால் காதல் வாழ்வில் துன்பமில்லை.

பெண்ணாகப் பிறந்துவிட்டால்

பெண்ணொருத்தி பிறந்துவிட்டால்
பெற்றவர்க்குத் தொல்லை என்பார்
பெண் பிறவாவிடிலோ
தாய்க்குப் பெண்பொருத்தம் இல்லை என்பார்.

ஊழ்வசத்தால் ஒருபாவை
ஊன் உடல் பெற்றுவிட்டால்
உதவாக்கரை என்றே
ஒதுக்கிவைப்பார் வாழ்வெல்லாம்.

பெண்கொஞ்சம் படித்துவிட்டால்
செருக்கேறி விட்டதென்பார்
படிக்காமல் இருந்திடிலோ
பட்டிக்காடு என்றிடுவார்.

பாதையிலே சென்றிடுங்கால்
பாவையவள் சிரித்துவிட்டால்
அடக்கமில்லாப் பெண்ணென்றே
அடுத்தவர்க்கு இயம்பிடுவார்.

ஆணோடு அவள்கொஞ்சம்
அண்டியே பழகிவிட்டால்
காதல் அரும்பிவிட்டதென்றே
கதை பரவும் ஊர்முழுதும்;

பெண்கொஞ்சந் துடுக்காகப்
பேசிவிட்டால் போதும்
வாயாடி என்ற வசை
வந்திடுமே அவளுக்கு.

நாலுபேர் மத்தியிலே

பாவை நாணங் கொண்டுவிட்டால்

நாகரிகம் தெரியாத

நங்கையிவள் என மொழிவார்.

நெடுங்காலம் பெண்ணொருத்தி

மணமாகா திருந்துவிட்டால்

பெரியதொரு கமையென்றே

பெற்றவரும் கூறிடுவார்.

விபத்தொன்றில் கொண்டவனைப்

பறிகொடுக்க நேர்ந்துவிட்டால்

விதவை என்ற விருதொன்று

பாணவக்குக் கிடைத்துவிடும்.

மணமாகிப் பலநாளாய்ப்

பெண் தாய்மைநிலை அடைந்திலளேல்

மலடி என்றே வைதிடுவார்

வையகத்தில் உள்ளோர்கள்.

மங்கையாய் உலகில் பிறப்பதற்கே

நல்ல மாதவம் செய்திடல் வேண்டுமென்றார்

அவரேதான் தூற்றுகிறார்

மங்கையவள் மனம்நோக.

பெண்ணாகப் பிறந்துவிட்டால்

பேதை பெறும்வசையோ பலகோடி

ஏனிந்த நிலையென்று

பெண்ணெனக்கே புரியவில்லை.

இறைவனை நான் சந்தித்தால்....

உணர்வுநிறை உள்ளங்களை ஒருசிலர்க்கு அளித்து
உருவம்பெறா — ஆசைகளை அதன் நடுவினிலே விதைத்து
உடலுறுப்பு ஒன்றைமட்டும் உணர்வற்றதாக்கி
உலவவிட்ட காரணத்தை முதலிலே கேட்கவேண்டும்.

பேசப் பல மொழிபடைத்துச் சிலர் நாவிலதைத் தரமறுத்து
ஊமையென்று உலகழைக்க உளம்வெதும்பி அவர் துடிக்க
உயிர்கொடுத்து உணர்வறுத்து உலகில்விட்ட காரணத்தை
ஏனளித்தாய் இறைவா என்று அடுத்ததாகக் கேட்கவேண்டும்.

காதலிக்கக் களம் அடைத்துக் கற்பனைக்குக் கருகொடுத்துக்
கர்தலின்றேல் சாதல் என்ற நிலை உண்டானபின்பு
சீதனத்தின் கொடுமைகொண்டு சேர்ந்திருந்தார் வாழ்வதனைச்
சிதைத்தெறியும் கொடுமைதனைச் சீற்றத்தோடு கேட்கவேண்டும்.

உணவு உண்டு சிலர் களிக்க உதடுலர்ந்து பலர் தவிக்க
ஏழை பணக்காரரென்று பாகுசெய்து பாரழைக்கப்
பார்த்திருக்கும் நிலைமைதனைப் பக்குவமாய் எடுத்துரைத்துப்
பாதைசெய்வாய் இறைவா என்று பாசத்தோடு கேட்கவேண்டும்.

பெண்மனதில் மென்மைதந்து பிழைபொறுக்கும் தாய்மை ஈந்து
வேதனைகள் விம்மலென்று விதம்விதமாய் நோய்கள் ஈந்து
ஆணினத்தின் ஆட்சிகொண்டு அவள்கதையை அழகையாக்கும்
அந்தநிலை நீங்குதற்கும் வரமொன்றைக் கேட்கவேண்டும்.

கேட்க வரங்கள் நிறைய உண்டு
அவற்றைக் கவியில் வடிக்க மொழியும் உண்டு
எப்படி அங்கலாய்த்துமென்ன
இறைவன் உலகிற்கு வந்தாற்றானே.

இன்னைரு பிறவி நானெடுத்தால்

கொஞ்சமொழியும் குறுநகை விழியும்
கள்ளமில் இதமமும் குறுகுறு கபாவமும்
கொண்ட குழந்தையாய் என்றும் நான் வாழ்ந்திட
அருள்வாய் இறைவா என்பனம் புகிழ்ந்திட.

தன்னை அழித்தப் பிறரை மகிழ்விக்கும்
ஒளிக்கதிரை வழங்கிக் காரீருள் போக்கிடும்
தியாகத்தின் சின்னமாம் மெழுகுவத்தியாய்
படைப்பாய் என்னையும் அக்கோலத்தின் சாயலாய்.

பகிர்ந்து உண்ணலில் காச்சையின் சாயலாய்
பகுத்து உணர்வதில் அன்னப்பறவையின் கோலமாய்
அன்பு செலுத்தலில் உனது சாயலாய்
ஆக்கிட வேண்டுகிறேன் உன்னையே பணிவாய்.

காலையில் மலர்ந்து மாலையில் மடியும்
சோலை மலரின் வாழ்வதுபோலும்
குறுகிய இளிய அவ்வாழ்வே வேண்டும்
அதுவே எனது ஓர் இறைஞ்சலுமாகும்.

பாடித் திரியும் பறவைகள்போல
நிதம் ஓடி உழைக்கும் சிறு தேனீயைப்போல
கவலையற்ற அவை வாழ்வதுபோல
நானும் வாழ வரமருள் இறைவா.

போலி

அழகாக முகமிருக்கும்
அழுக்காக மனமிருக்கும்
அனுதாபம் அதில் பிறக்கும்
அது போலிதானே அனைவருக்கும்.

அன்பொழுதும் சொல் உதிரும்
அடிநாவில் நஞ்சிருக்கும்
அர்த்தமற்ற இதன் அடக்கம்
போலி என்பதை உடனே காட்டும்.

குரவினிலே கொள்கை தொனிக்கும்
தெருவினிலே வீரம் பிறக்கும்
செயலினிலே காட்டும் நோக்கம்
பலரிடையே போலியாகும்.

பணக்கஷ்டம் அப்பாவிற்கு
பகட்டு வாழ்க்கை அவர் பிள்ளைக்கு
பலரும் விரும்பும் இத்தன்மை வாழ்விற்கு
போலி என்பதே வரைவிலகலு.

தகுதி பார்த்துக் காதல் வந்தால்
பிரதி அன்பு போலி பெண்கள்
நீவிர் இதை உணர்ந்துகொண்டால்
விரக்தியின்றி வாழலாம் பலநாள்.

ஆசை என்பதும் ஒருவகைப் போலி
அழகாய் நடிப்பது மற்றொரு போலி
சிரித்து மயக்குதல் பிறிதொரு போலி
சிறுசொல்லில் சொன்னால் அனைத்துமே போலி.

ஒரு குடும்பத்தின் நிலை !

காரிகையைக் காதலித்துக் கைப்பிடித்தேன் ஆவணியில்
தொட்டிலொன்று ஆடியதே மறு ஆண்டு என் வீட்டில்
கன்னிதந்த சுகந்தொடரக் கட்டிலிட்டேன் நானும்
ஆண்டு மூன்றில் நாலுபிள்ளை பிறந்ததையா பாரும்

மனைவியவள் வதனமதில் வாட்டக்கோடு படரலாச்சு
பிள்ளைதரும் தொல்லைகளும் எம்மைக் கொல்லலாச்சு
கொஞ்சமொழி எந்தனுக்குப் பெருங் கோபமூட்டலாச்சு
ஏனோ நிம்மதியை இழந்து என்மனம் துடிக்கலாச்சு.

தென்றல் தவழ்ந்த வாழ்வில் தினம் புயலே வீசலாச்சு
குடும்பச் சண்டைகளும் தேவைகளும் நாளும் பெருகலாச்சு
துன்பமென்ற தொடர்கதையை நாம் தழுவ நேரலாச்சு
செய்த தப்பு அப்போதானே எமக்குப் புரியலாச்சு.

பிள்ளை இரண்டு போதுமென்று உணர்ந்திருந்தால் அன்று
சென்றிருக்கும் எம்வாழ்வும் இனிமையாக நன்று
பட்டபின்னால் உற்ற ஞானம் உதவாதது கண்டு
பதறுதடா என்மனது ஒரு பாதைதேடி இன்று.

மணவாழ்வைத் தொடங்கப்போகும் தம்பதிகாள் கேவீர் !
கூடிக்காணும் சுகந்தனையே குறைத்துக்கொள்ளப் பாரீர் !
கூடலிற்றான் ஆபத்துண்டு என்பதை நீர் உணர்வீர் !
இல்லையென்றால் உம்நிலையும் என்கதைதான் காணீர் !

நமக்கிருவர் போதுமென்று உணர்ந்துகொண்டால் போதும்
நலமாகச் சென்றிடுமே வர்ப்புக்கை என்னும் ஓடும்
பாசமும் நேசமும் தொடரும் அங்கே நாளும்
குடும்பக் கோலாகலங்கண்டு போற்ற விளையும் இஞ்ஞாலம்.

! ஸீதா ஸ்ரீகிருஷ்ண விரக குற

மீயினமழை கீதலிதழிப்புகை க்ருத்தினதூக க்யகைகனிராக
கீழ்ப்பிற் றாடு ஒன்று நுய தலிபழை னுள்ளாவெழ்ப்பாது
யுறாந் தப்பிப்பிழைகை க்ருபாதுகெகக க்ருத்திரிவர்க
யுறாப நயகைகத்திரி னீன்பிழாது க்ருதெயு ஒன்று

ககாநாபய ஓகலிப்பாடு க்ருவாநதுக நெயெநிநீய
ககாநகைககை க்ருவாநதுக க்ருகைகீநாது க்ருகைகீநி
ககாநகைககை க்ருபடு ப்ருகைகீநாது க்ருவாநகைக
ககாநகைககை க்ருவாநது க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி

ககாநகை க்ருவாநது க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
ககாநகைககை க்ருபடு க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
ககாநகைககை க்ருபடு க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
ககாநகைககை க்ருபடு க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி

க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி

! க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
! க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
! க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
! க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி

க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி
க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி க்ருகைகீநி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆர் எஸ் அச்சகம்,
149, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்:
தொலைபேசி : 7669